

पानियम - क्रमांक चार

एक करार

Jeff Pippenger

2025-03-04

पानियमच्या इतिहासात अँटिओकस मॅग्नस आणि मॅसिडोनचा फिलिप यांच्यामध्ये एक युती झाली होती. लढाई प्रत्यक्षपणे अँटिओकसने बालक प्टोलेमी V विरुद्ध केली होती, आणि राज्याच्या इतर भागांतील त्याच्या युद्धकार्यातून इतर सैन्यांना मिसरच्या त्या बालक राजाच्या मदतीला येण्यापासून प्रतिबंध झाला, या अर्थाने फिलिपने योगदान दिले. याचा अर्थ असा होतो की दक्षिणेचा अंतिम राजा—मिसरच्या बालक राजाद्वारे प्रतिरूपित केलेला पुतिन (येथे “बालक” याचा भविष्यवाणीतील अर्थ अंतिम पिढी असा आहे)—हा ट्रम्पकडून पराभूत होतो; ट्रम्पचे प्रतिनिधित्व पानियम येथे प्टोलेमी V चा पराभव करणाऱ्या अँटिओकस मॅग्नसद्वारे, तसेच 1989 मध्ये यूएसएसआरचा पराभव करणाऱ्या रेगनद्वारे केलेले आहे.

फिलिप याचा अर्थ “घोड्यांचा प्रेमी” असा होतो, आणि “घोडे” हे लष्करी तसेच आर्थिक सामर्थ्याचे प्रतीक आहेत. घोडे रथ ओढतात आणि सैनिक त्यांवर स्वार होतात, तसेच घोडे माल बाजारात नेण्याचे कामही करतात. “घोडे” हे “रथ, जहाजे आणि घोडेस्वार” यांचे प्रतीक आहेत, जे चाळीसाव्या वचनात मांडल्याप्रमाणे, उत्तरेच्या राजाशी असलेल्या त्याच्या प्रतिनिधिक संबंधात संयुक्त संस्थानांचे प्रमुख प्रतीक आहे.

ट्रम्पच्या सहकाऱ्याच्या दोन रूपकात्मक प्रतीमा मॅसिडोनचा फिलिप आणि टेट्रार्क हेरोद फिलिप यांच्यामध्ये आढळतात. तो हेरोद फिलिप असो वा मॅसिडोनचा फिलिप, हे प्रतीक अशा व्यक्तीची ओळख करून देते जी अनुक्रमे कैसर किंवा अँटिओकस यांच्याकडून पुरविण्यात आलेल्या सत्तेवर प्रेम करते. फिलिपला घोडे प्रिय आहेत, आणि एक फिलिप मॅसिडोनहून होता, ज्याने अलेक्झांडर महानाच्या राज्यात मध्यवर्ती व मूलभूत अशी भूमिका धारण केली होती.

ते त्याचे मातृभूमी होते, त्याच्या वडिलांकडून, फिलिप II, त्याला वारशाने मिळालेले राज्य, आणि त्याच्या विशाल साम्राज्याचा प्रारंभबिंदू होते. ग्रीसच्या उत्तरेकडील भागात वसलेले मॅसेडोन हे एक वेगळे स्थान होते, कारण तेच ते राजकीय आणि लष्करी केंद्र होते जिथे अलेक्झांडरचा जन्म (पेला येथे, इ.स.पू. 356 मध्ये) झाला आणि त्याचे संगोपन झाले; तसेच त्याच्या विजयमोहीमांना चालना देणारी प्रारंभीची साधनसामग्री, मनुष्यबळ, आणि संघटनात्मक रचना याच प्रदेशाने पुरवली. सारांशतः, मॅसेडोन हे अलेक्झांडरच्या राज्याचे केंद्रक होते—त्याचा आरंभबिंदू, लष्करी शक्तिचक्र, आणि त्याचे साम्राज्य आपल्या सीमांच्या फार पलीकडे विस्तारत गेले तरीही मॅसेडोनियन राजा म्हणून त्याच्या ओळखीला अधिष्ठान देणारा प्रदेश.

मॅसिडोन अलेक्झांडरच्या चतुर्विभाजित राज्याच्या उत्तरेकडील प्रदेशाचे प्रतिनिधित्व करते. म्हणून, एक फिलिप हा टेट्रार्क आहे, ज्याचा अर्थ ‘चतुर्थांश’ असा होतो, आणि दुसरा फिलिप हा अलेक्झांडरच्या पूर्वीच्या साम्राज्याच्या चार वाऱ्यांपैकी ‘एक-चतुर्थांश’ आहे.

हेरोद हा करार नाकारणाऱ्या व्यक्तीचे प्रतिनिधित्व करतो. हेरोदापर्यंत पोहोचणारी एसावाची रक्तरेशा त्याने आपल्या ज्येष्ठत्वाचा हक्क नाकारला. निवडलेल्या करारबद्ध लोकांच्या इतिहासाच्या अगदी प्रारंभी एसाव हा त्या लोकांचा प्रतीक ठरतो, जे त्या करारास नाकारतात ज्याची पुष्टी करण्यासाठी ख्रिस्त मरण पावला. ज्या अचूक क्षणी देव आपल्या निवडलेल्या करारबद्ध लोकांचा विस्तार बारा वंशांमध्ये करणार होता, त्या वेळी एसावाने बंड केले. प्राचीन इस्राएलच्या शेवटी, जेव्हा क्रूसाजवळ यहुदांनी आपणास “कैसराशिवाय दुसरा राजा नाही” असे म्हटले, तेव्हा यहुदी राष्ट्र शेवटी त्या प्रतीकाचे रूप झाले, ज्याचा आरंभी एसावाने आदर्शरूपाने निर्देश केला होता. हेरोदाची वंशावळ एसाव आणि यहुदी यांच्या रक्तरेशेने बनलेली आहे—अशी एक रक्तरेशा की जी आरंभी बंडखोर करारभंग

करणाऱ्याने आणि शेवटी बंडखोर करारबद्ध लोकांनी प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविली आहे.

हेरोद महान याने जे कर लादले त्यामुळे योसेफ व मरियम बेथलेहेम येथे आले; आणि त्याच्या तीन पुत्रांपैकी एक, हेरोद महानाचा पुत्र हेरोद अंतिपास, कूसाच्या काळात राज्य करित होता. ख्रिस्ताच्या जीवनाचा जन्मापासून मृत्यूपर्यंतचा कालखंड हेरोदाच्या कुटुंबाद्वारे प्रतीकात्मक रीतीने दर्शविला जातो; अशा प्रकारे त्या इतिहासाची ओळख निवडलेल्या लोकांच्या भेटीच्या काळाशी पटते, अशी भेट जी यहुद्यांना एकंदरित कधीच दिसली नाही.

येशूच्या जन्माच्या प्रत्युत्तरात हेरोद महानाने बालकांची हत्या केली; अशा प्रकारे त्याने त्या इतिहासाची पुनरावृत्ती केली, जेव्हा मिसर देशात मोशेच्या जन्माच्या वेळी बालकांची हत्या होत होती. पहिली बालहत्याकांडे ही अपेक्षित निवडलेल्याचा वध करण्याचा प्रयत्न होती, आणि शेवटची बालहत्याकांडेही पुन्हा अपेक्षित निवडलेल्याचा वध करण्याचाच प्रयत्न होती. एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण मोशेचे आणि कोकराचे गीत गातात, आणि भविष्यसूचक अर्थाने “गीत” एखाद्या अनुभवाचे प्रतिनिधित्व करते. ते एक लाख चव्वेचाळीस हजार जण अशा एका काळात जगतात, ज्यामध्ये समांतर अनुभव आढळतात. त्या समांतरांपैकी एक २२ जानेवारी, १९७३ रोजी अमेरिकेतील सर्वोच्च न्यायालयाच्या गर्भपातास परवानगी देणाऱ्या निर्णयासह प्रकट झाला. त्यानंतरच्या एकोणपन्नास वर्षांत, संघीय मान्यता प्राप्त गर्भपाताद्वारे, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांमध्ये असण्याची शक्यता असलेले अंदाजे ६६ दशलक्ष संभाव्य उमेदवार कत्तल करण्यात आले.

सामर्थ्य हे लष्करी बळाचे प्रतीक आहे:

आणि मी पाहिलेला पशू चित्यासारखा होता; त्याचे पाय अस्वलाच्या पायांसारखे होते, आणि त्याचे तोंड सिंहाच्या तोंडासारखे होते; आणि त्या अजगराने त्याला आपली सामर्थ्य, आपले सिंहासन, आणि मोठा अधिकार दिला. प्रकटीकरण 13:2.

अजगर, जो मूर्तिपूजक रोम होय, त्याने पोपसत्तेला तीन गोष्टी दिल्या, म्हणजे “त्याची शक्ती, आणि त्याचे आसन, आणि मोठा अधिकार.” बाराव्या वचनात अमेरिका, पृथ्वीवरील पशू, त्याच्या पुढील पशूची सर्व “शक्ती” चालवितो असे दर्शविले आहे. तथापि, दुसऱ्या वचनातील “शक्ती” हा शब्द आणि बाराव्या वचनात “शक्ती” असा अनुवाद केलेला शब्द हे दोन भिन्न ग्रीक शब्द आहेत. दुसऱ्या वचनात “शक्ती” हा G1722 आहे; त्याचा अर्थ असा: समोरासमोर (शाब्दिक किंवा रूपकात्मकरीत्या), उपस्थितीत (दृष्टीपथात).

बाराव्या वचनातील “power” हा शब्द ग्रीक भाषेतील वेगळा शब्द आहे.

आणि तो त्याच्या समोर पहिल्या पशूचे सर्व अधिकार चालवितो, आणि पृथ्वीला व तिच्यावर राहणाऱ्यांना त्या पहिल्या पशूची उपासना करावयास लावितो, ज्याचा प्राणघातक घाव बरा झाला होता. प्रकटीकरण 13:12.

येथे “power” G1832 या शब्दाचा अर्थ (क्षमता या अर्थाने) असा होतो: विशेषाधिकार, म्हणजे सोपविण्यात आलेला प्रभाव; अधिकार, अधिकारक्षेत्र, स्वातंत्र्य, सामर्थ्य, हक्क, बळ. बाराव्या वचनातील “power” हा शब्द पृथ्वीवरील पशू हा समुद्रातील पशूचा सोपविण्यात आलेला अधिकार आहे हे ओळख करून देतो—अमेरिका ही समुद्रातील पशूची प्रतिनिधी मध्यस्थ आहे. अमेरिका पहिल्या पशूचा सर्व सोपविण्यात आलेला अधिकार वापरते. दुसऱ्या वचनात मूर्तिपूजक रोमने पोपसत्तेला तीन गोष्टी दिल्या. क्लोव्हिसने इ.स. 496 मध्ये टॉल्बियाकच्या युद्धात आपली लष्करी व आर्थिक शक्ती पोपसत्तेला दिली. कॉन्स्टंटाइनने इ.स. 330 मध्ये साम्राज्याचे “seat” दूर केले आणि जस्टिनियनने इ.स. 533 मधील एका जाहीरनाम्याद्वारे पोप हा विधर्म्याचा सुधारक आणि चर्चाचा प्रमुख आहे असे घोषित केले. इ.स. 496 मधील क्लोव्हिस हा इ.स. 1989 मधील रेगनचा प्रतिरूप आहे. रेगन हा ट्रम्पचा प्रतिरूप आहे.

ग्रेगरी ऑफ टूर्स यांच्या मते (ज्यांनी सुमारे शतकभरानंतर लेखन केले), क्लोव्हिस ही लढाई हरत होता आणि निराशेच्या भरात त्याने कॅथलिक देवाकडे साहाय्यासाठी आळवणी केली. त्याची पत्नी क्लोटिल्डे ही कॅथलिक

बर्गंडियन राजकन्या होती; ती त्याला मूर्तिपूजेतून वळून धर्मांतर करण्याचा आग्रह करीत होती. क्लोव्हिसने अशी प्रतिज्ञा केली की, जर तो जिंकला, तर तो कॅथलिक धर्म स्वीकारेल. युद्धाची दिशा पालटली—दैवी हस्तक्षेपामुळे की लष्करी रणनितीमुळे—आणि क्लोव्हिसने आलेमार्नीवर विजय मिळविला; त्यांच्या राजाचा वध करून त्यांच्या सैन्याला चहूदिशांना पांगवून लावले. आपल्या प्रतिज्ञेला सत्य ठरवत, त्याने कॅथलिक धर्म स्वीकारला आणि बाप्तिस्मा घेतला; परंपरेनुसार हा प्रसंग इ.स. 496 च्या ख्रिसमस दिवशी रेम्स येथे बिशप रेमिजियस (सेंट रेमी) यांच्या हस्ते घडला असे मानले जाते.

त्याच्या धर्मांतराने एक निर्णायक वळण घेतले; त्यामुळे क्लोव्हिस जर्मनिक शासकांमध्ये पहिला कॅथलिक राजा ठरला (अरियन ख्रिस्ती व्हिसिगॉथ किंवा ऑस्ट्रोगॉथ यांच्याप्रमाणे नव्हे). यामुळे फ्रँक लोकांचे रोमन चर्चशी संलग्नीकरण झाले आणि त्याला गॅलो-रोमन लोकसंख्या तसेच पोपपद यांचा पाठिंबा मिळाला. क्लोव्हिसचा बाप्तिस्मा अनेकदा कॅथलिक राष्ट्र म्हणून फ्रान्सच्या प्रतीकात्मक “जन्म” म्हणून पाहिला जातो, ज्यायोगे तो अरियनवाद किंवा मूर्तिपूजेला चिकटून राहिलेल्या इतर बर्बर राज्यांपासून वेगळा ठरतो. या कारणास्तव, कॅथलिक परंपरेत फ्रान्सला “कॅथलिक चर्चचे ज्येष्ठपुत्र” तसेच “कॅथलिक चर्चची ज्येष्ठ कन्या” असे संबोधले जाते.

जेव्हा क्लोव्हिस इ.स. ४९६ मध्ये पापसत्तेची पहिली प्रतिनिधिक सत्ता बनला, तेव्हा तो इ.स. १९८९ मध्ये प्रतिनिधिक सत्ता बनलेल्या रीगनचे प्रतीक ठरला. रीगन आणि पोप जॉन पॉल दुसरा यांच्या इतिहासात दक्षिणेकडील राजाला पाडण्यासाठी एक गुप्त युती निर्माण झाली. इ.स. १७९८ पासून रविवाराच्या कायद्यापर्यंत, टायरची वेश्या लपलेली आहे, आणि तीच ती वेश्या आहे जी आपल्या मुळांचा मागोवा उत्तरेकडील सर्वात दूर असलेल्या राज्य, मॅसिडोनपर्यंत नेते. ती उत्तरेकडील राजा आहे, भविष्यवाणीने लपविलेली, परंतु तरीही स्वतःला अचूकताभ्रंशरहित असल्याचा दावा करणारी.

पोप हा “करार सोडून देणाऱ्यांचे” देखील प्रतिनिधित्व करतो; जे, भविष्यवाणीच्या दृष्टीने, तीन प्रतिनिधिक युद्धांच्या संपूर्ण काळात लपलेले असले, तरी अखेरीस पानियमच्या लढाईच्या इतिहासात दृश्यात येतील. साम्राज्यवादी रोमपासून पोपीय रोमकडे झालेल्या संक्रमणात, दानियेल असे ओळखतो की, बायबलमधील भविष्यवाणीतील चौथे राज्य म्हणून मूर्तिपूजक रोम आपल्या काळाच्या शेवटाकडे पोहोचत होता.

कारण कितीमची जहाजे त्याच्याविरुद्ध येतील; म्हणून तो खिन्न होईल, आणि परत जाईल, आणि पवित्र कराराविरुद्ध संताप धरेल; तो तसेच करील; तो परत येईल आणि पवित्र कराराचा त्याग करणाऱ्यांशी संगनमत करील. दानियेल ११:३०.

“पवित्र करार सोडणारे” या वचनामध्ये कॅथोलिक चर्च अभिप्रेत आहे. जे पवित्र करार सोडतात, ते योहान प्रकटकर्त्याच्या तडजोड करणाऱ्या पर्गमुसच्या चर्चप्रमाणे आहेत, ज्याविषयी पौलाच्या मते पापाचा मनुष्य प्रकट होण्यापूर्वी पतन होईल. कॅथोलिक मत म्हणजे करार सोडून देणारे तेच, ज्याचे प्रतिनिधित्व देवाच्या वचनावर आणलेल्या आक्रमणाद्वारे होते, तसेच सातव्या दिवसाच्या शब्बाथवरही, ज्यांच्यावर कॉन्स्टाईनच्या काळापासून पुढे क्रमाक्रमाने आक्रमणे होत गेली. यापूर्वी अकराव्या अध्यायात “करार” याचाही उल्लेख करण्यात आला आहे.

आणि या दोन्ही राजांची मने दुष्टाई करण्याकडे लागलेली असतील, आणि ते एका मेजावर बसून असत्य बोलतील; परंतु ते सफल होणार नाही: कारण शेवट नेमलेल्या काळीच होणार आहे. मग तो मोठ्या संपत्तीसह आपल्या देशात परत जाईल; आणि त्याचे मन पवित्र कराराविरुद्ध असेल; आणि तो पराक्रम करील, आणि आपल्या देशात परत जाईल. नेमलेल्या वेळी तो पुन्हा येईल, आणि दक्षिणेकडे येईल; परंतु ते पहिलेप्रमाणे, किंवा नंतरचेप्रमाणे, होणार नाही. दानियेल 11:27-29.

या वचनांमध्ये “तो” प्रथम आपल्या स्वतःच्या देशात परततो, आणि नंतर पुन्हा एकदा आपल्या स्वतःच्या देशात परततो. या दोन परतण्यांनी दोन विजयांचे प्रतिनिधित्व केले आहे, आणि त्यानंतर रोम नगरात झालेल्या विजयोत्सवी “परतण्याने” त्यांची सांगता झाली. पहिला इ.स.पू. 31 मध्ये अँटोनी आणि क्लिओपात्रा यांच्याविरुद्ध झालेल्या

अॅक्टियमच्या युद्धाचा होता, आणि दुसरा इ.स. 70 मध्ये यरुशलेमच्या विनाशानंतरचा होता. या वचनांतील "नेमलेला काळ" हे इ.स. 330 वर्ष आहे, जे चोवीसाव्या वचनातील भविष्यवाणीतील "काळ" याच्या समाप्तीचे निदर्शक आहे; तो काळ तीनशे साठ वर्षांच्या बरोबरीचा आहे.

एका मेजावर असत्य बोलणारे ते दोन राजे हे "नियुक्त समयाच्या" आधी तसे करतात, "कारण अंत अजून नियुक्त समयीच होईल." विचारात घ्यावा असा एक प्रश्न असा आहे की, "मग तो मोठ्या संपत्तीसह आपल्या देशात परत जाईल" असे जेव्हा वचन म्हणते, तेव्हा त्याचा अर्थ काय होतो? त्याचा अर्थ असा आहे काय की नियुक्त समयी मग तो परत जाईल; किंवा त्याचा अर्थ असा आहे काय की त्या दोघांनी मेजावर असत्य सांगितल्यावर मग तो परत जाईल, आणि म्हणूनच त्याचे परतणे नियुक्त समयाच्या आधी आहे.

उरियाह स्मिथ दोन परतावे इ.स.पू. 31 आणि इ.स. 70 असे ओळखतो, जे नियुक्त काळ असलेल्या इ.स. 330 पूर्वीचा इतिहास दर्शवितात. स्मिथ हेही निदर्शित करतो की एकोणतीसाव्या वचनातील "परतावा" हा इ.स. 330 नंतरचा आहे, आणि अॅक्टियम व यरुशलेम येथील युद्धांनंतर झालेल्या परताव्यांप्रमाणे तो यशस्वी नाही. याचा अर्थ असा की नियुक्त काळापूर्वी एक अशी भेट होते ज्यात असत्य सांगितले जाते; त्यानंतर असत्य सांगणाऱ्या त्या दोन राजांपैकी एक जण मोठ्या संपत्तीसह परत येतो; मग तो पवित्र कराराच्या विरोधात उभा राहतो, पराक्रम करतो, आणि नियुक्त काळ असलेल्या इ.स. 330 मध्ये परततो.

त्यानंतर तो दक्षिणेकडे आक्रमण करतो, परंतु ते अॅक्टियमच्या युद्धासारखे किंवा यरुशलेमच्या विध्वंसासारखे असणार नाही. या वचनांतील इ. स. ७० चा इतिहास या उताऱ्यातील "पवित्र करार" याने दर्शविलेल्या देवाच्या निवडलेल्या करारबद्ध लोकांच्या अंताचे चित्रण करतो. तिसाव्या वचनात पगन रोम यांचे पवित्र कराराचा त्याग करणाऱ्यांशी गुप्त संधान आहे. इ. स. ७० हे देवाचे करारबद्ध लोक म्हणून प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलचे अत्यंत अंतिम समाप्तीबिंदू होते, आणि तिसावे वचन इ. स. ७० नंतरच्या चार शतकांनंतरच्या इतिहासाची ओळख करून देत आहे. तिसाव्या वचनात दर्शविलेल्या इतिहासातील जे कराराचा त्याग करतात, ते देव आणि त्याच्या ख्रिस्ती लोकांमध्ये झालेल्या कराराचा त्याग करणारे आहेत. पापल रोम हीच ती कलीसिया आहे जी तिसाव्या वचनात पवित्र कराराचा त्याग करणाऱ्यांप्रमाणे दर्शविली आहे.

कारण कितीमची जहाजे त्याच्या विरुद्ध येतील; म्हणून तो खिन्न होईल, आणि परत जाईल, व पवित्र करारविरुद्ध संताप धरेल; तो तसेच करील; तो अगदी परत येईल, आणि जे पवित्र कराराचा त्याग करतात त्यांच्याशी समझोता करील. दानियेल 11:30.

एकोणतीसावे वचन आपल्याला इ.स. 330 या वर्षापर्यंत घेऊन जाते; हे ते नेमलेले समय होते, जे कॉन्स्टंटॉईनने राजधानीचे शहर कॉन्स्टॅंटिनोपल येथे हलविल्याने पूर्ण झाल्याचे दिसते. त्या मार्गचिन्हावर मूर्तिपूजक रोम दक्षिणेकडील युद्धात ओढला जाईल; परंतु ते अॅक्टियम आणि यरुशलेमप्रमाणे यशस्वी ठरणार नव्हते. त्यानंतर तिसाव्या वचनात मूर्तिपूजक रोमवर गेन्सेरिकने आक्रमण केले, ज्याने कितीम येथून आपले नौदलयुद्ध आरंभ केले; कितीम आज कार्थेज म्हणून ओळखले जाते. मूर्तिपूजक रोमविरुद्धचे हे युद्ध प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील सात रणशिंंगांपैकी दुसरे रणशिंंग म्हणूनही दर्शविण्यात आले होते. त्या रणशिंंगशक्तींपैकी पहिल्या चारांनी इ.स. 476 पर्यंत पश्चिमी रोमचा शेवट घडवून आणला. त्या पहिल्या चार रणशिंंगांपैकी दुसरे रणशिंंग, म्हणजे कितीमची जहाजे, सर्वांत भयंकर होते; कारण गेन्सेरिकने समुद्रांवर नियंत्रण मिळविले आणि साम्राज्याची संपत्ती आटून गेली.

कितीमच्या जहाजांमुळे तोंड द्यावे लागून आणि खिन्न होऊन तो परत येतो व पवित्र करारविरुद्ध संताप धरतो. हे देवाच्या वचनाविरुद्ध झालेल्या युद्धाद्वारे, इ.स. 538 मध्ये पोपसत्तेला सामर्थ्य प्राप्त होण्यापूर्वीच्या इतिहासात पूर्ण झाले. त्यानंतर तो परत येतो आणि "जे पवित्र कराराचा त्याग करतात त्यांच्याशी समजूत" करतो. अन्यधर्मी रोम आणि पोपसत्ताक रोम यांच्यातील तो परस्पर संबंध इ.स. 533 मध्ये जस्टिनियनच्या फर्मानाने पूर्ण झाला. पुढील वचन, म्हणजे एकतीसावे वचन, मग अन्यधर्मी रोम कसे "खिन्न झाले" हे पुढे सांगते. 2 Thessalonians मध्ये, पौल शिकवितो की इ.स. 538 मध्ये पोपसत्तेने सत्ता हस्तगत करण्यापासून अन्यधर्मी रोम तिला "अडवून" धरत होते.

समुद्राकडून झालेल्या अशा आक्रमणामुळे, ज्याने राज्याची आर्थिक व्यवस्था उद्ध्वस्त केली, तो खिन्न झाल्यानंतर तो पवित्र कराराविरुद्ध संताप धरतो, आणि मग कराराचा त्याग करणाऱ्यांशी समजूत करतो. पुढील वचनांमध्ये, "शस्त्रे", जी इ.स. 496 मध्ये क्लोविसने पोपसत्तेला दिलेल्या सामर्थ्याचे प्रतिनिधित्व करतात, उभी राहतात आणि ती सामर्थ्याच्या पवित्रस्थानाला अपवित्र करतात, जे इतिहासात रोम शहराचे प्रतिनिधित्व करीत होते; आणि मग अन्यधर्मी रोम राज्यातून मूर्तिपूजेचा धर्म (नित्य) दूर करील व त्याजागी कॅथलिक धर्म प्रस्थापित करील, आणि नंतर इ.स. 538 मध्ये पोपसत्तेला सिंहासनावर बसवील.

जेव्हा ५३८ मध्ये पोपसत्तेला अधिकार प्रदान करण्यात आला, तेव्हा तिने आपण विचार करीत असलेल्या वचनेमध्ये दर्शविलेल्या अशा भविष्यसूचक साक्षीबरोबरच एक ऐतिहासिक साक्षीही प्रदान केली. इ.स.पूर्व ३१ हे वर्ष आणि अॅक्टियमचे युद्ध हे ५३८ चे प्रतिरूप आहेत. दानिएल अध्याय आठ, पद नऊ मध्ये, पृथ्वीचे सिंहासन हस्तगत करण्यासाठी मूर्तिपूजक रोमाने तीन भौगोलिक अडथळ्यांवर विजय मिळविला असता. पहिला पूर्वेकडील सिरिया होता; त्यानंतर यहूदा आणि यरुशलेम, आणि मग अॅक्टियमच्या युद्धात इजिप्त. पोपसत्ताक रोमाच्याही मार्गातील तीन शिंगे उपटली गेली; त्यांपैकी तिसरे म्हणजे गोथ होते, जे ५३८ मध्ये रोम नगरातून हाकलले गेले. मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम या दोन साक्षी पुरवितात की अॅक्टियमचे युद्ध ५३८ शी सुसंगत आहे, आणि ५३८ हे अमेरिकेतील रविवारच्या कायद्याचे दृष्टांत ठरते, जेव्हा आधुनिक रोम कृपाकाल संपेपर्यंत सर्वोच्च राज्य करते.

आपण सत्तावीसाव्या ते एकतीसाव्या वचनांचा आढावा समाप्त केला आहे.

पुढील लेखात, आपण या वचनांवर लक्ष केंद्रित करू आणि या उताऱ्याचा अकराव्या ते पंधराव्या वचनांच्या इतिहासाशी मेळ घालण्याचे कार्य आरंभ करू.